

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Tóth Nimród
Házasságot kötött: Samai Zsolt és Orbán Bernadett
eltemették: Csicsai Józsefnét, Abai Lajost, Hoczek Józsefnét, Nagy Gézánt,
Ászár: eltemették Reitz Jánosnét, Török Jánost, id. Kocsi Istvánt
Bana: Eltemették: Mészáros József
Környe: eltemették Rajna Károlynét
Megkereszteltük: Káplár Noel Mátét
Nagyigmánd:
Megkereszteltük: Szentirmay Mihály, Szijj Emese, Kőrösi Nikolett
Házasságot kötött: Veres Imre és Varga Zsuzsanna
Eltemették: Horváth Istvánné, Kiss József
Oroszlány: eltemették Szedlmayer Imrénét
Tárkány: eltemették Zsebő Aladárt

XIV. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL

2017. május 26-28.
Budapest IX., Bakáts tér
www.rzf.reformatus.hu

Védnökök: Bácskai János polgármester,
Szabó István, Fekete Károly és
Steinbach József református püspökök

A fesztivál kiemelt eseményei:

2017. május 26. péntek

15:00 - Református DIÁK-TANÁR felvonulás (Kálvin tér-Ráday u.)
15:30 - Nyitó istentisztelet – Steinbach József püspök (Bakáts tér)
21:00 - **Zsoltáros Fáklyás Menet a Ráday utcán**
21:45 - Késő Esti Zenés Áhítat – Csúry István püspök (Kálvin tér)
23:30 - Éjszakai Csángó Táncház (LÓNYAY U. Ref. Gimn. udvara)

2017. május 27. szombat

10:00-14:00 – Nyitott templom – orgonafélórák (Kálvin téri ref. templom)
10:00-14:00 – Református kórustalálkozó (Ádám Jenő Zeneiskola)
14:00 – III. Országos Papgyerek Találkozó (Lónyay U. Ref. Gimn.)
18:00 – „HIRDESD AZ IGÉT!” - 500 fős Kórus (Nemzeti Múzeum kertje)
ÖKUMENIKUS ÉNEK- és IGESZOLGÁLAT
19:15 – Dinyés Soma oratorikus barokk estje (Kálvin tér)

2017. május 28. vasárnap

15:00 - **Magyar Örökség-díjas közönségtalálkozó** (Ráday u.28.)
19:00 – Központi Református Kórus koncertje (Kálvin téri ref. templom)

20 ÉVES Hét Határ

A húsz éves évforduló alkalmából ÍRÓ - OLVASÓ találkozót szervezünk
Kömlődön 2017. május 12-én. 17.00 órától.

Program:
Előadás: Köntös László, egyházkerületi főjegyző

Gerecsei Zsolt: A Közelebb Egymáshoz Alapítvány

Bogáth István: A Hét Határ újság

Szeretevendégség - bográcsgulyás

Beszélgetés mindenről

Csak akkor sikerül, ha minél többen jönnek el!
Minden Hét Határ író és olvasót szeretettel hívunk és várunk!

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök
Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com
Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu
ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXI. évfolyam 4. szám

2017. április

JÉZUS A LETARTÓZTATOTT KIRÁLY

Olvasandó: Márk 14, 43-50.

Nem klasszikus virágvasárnap történet, mégis ezt hozza virágvasárnap elénk az olvasókalauzunk alapján. Virágvasárnap bevonulás egyféle diadalút. A mi lelki szemünk előtt is a maga hamis romantikájával jelenik meg sokszor: a Jézust, mint Dávid Fiát, Megváltót ünneplő emberek, s köztük a rosszindulatú, ármánykodó és ünneprontó „hivatalosak”. Összehúzzuk a szemünket, csóváljuk a fejünket: hogy nem látják meg Jézusban a Krisztust? Mi bezeg énekelnénk és lengetnénk a palmaágakat.

A mai napi ige ideje már néhány nappal későbből szól hozzánk. A passió kezdete, az elfogatás a Gecsemáné-kertben nagycsütörtök éjjelén/nagypéntek hajnalán. A nagytanács emberei jönnek, Júdás egy csókkal elárulja Mesterét.

Hát mégsem király Jézus? Hát mégsem megváltó? Megbicsaklott a négy nappal korábbi dicsőség? Lehet egy királyt bilincsekbe verni?

Persze, hogy lehet. Tudunk a történelemből néhány letartóztatott, börtönbe vetett, akár kivégzett királyról. Jézus mégsem ezeknek a bukott királyoknak a sorát gazdagítja. Az Ő uralma egészen más...

Jézus uralma nem emberek véleményétől függ. Jézus nem azért király, mert bevonul Jeruzsálembe, s mert szegényes gönceiket az emberek „vörös szőnyeg gyanánt” elébe terítik. Jézus királyként születik meg a betlehem-i istállóban. Királyként növekszik fel Názáretben, a szegény József és Mária gyermekeként, kitanulva apjától az ácsmesterséget. Királyként száll az Isten Lelke galamb formájában a vállá-

ra, amikor megkeresztelkedik, s királyként hirdeti meg a názareti zsinagógában messiási programját, Ézsaiás könyve alapján. És igen, itt az elfogatása pillanatában is királyként áll a zavart sokaságban. Királyként áll a nagytanács, vagy éppen Pilátus előtt, és királyként mondja ki a kereszten: „Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”.

Jézus király! Nem azért mert az emberek annak gondolják, vagy azzá teszik, hanem mert a világ királyának rendelte Őt Mennyei Atyja. Nem a hozsánázó emberek által válik azzá, s a nagytanács felfegyverzett szolgálói sem foszthatják meg tőle – de még a fényes római császár helytartója sem.

Jézus király! Örökölt jogán: mint az Isten Fia, aki uralkodik a mennyen és földön, s akire nézve az Isten teremtette az egész világot. Ezt a Jézus királyt ünnepeljük ma, akkor is, ha épp elfogva látjuk Őt a Gecsemáné-kertben.

Ugyanakkor látnunk és értenünk kell, hogy Jézus uralma nem evilági. Ő maga mondta ezt: „az én országom nem e világból való”. Akkor és ott az emberek nagy része, még egyes tanítványai is, úgy tekintenek Jézusra, mint aki egy forradalmi Messiás: feladata, hogy lerázza a római rabigát, hogy elüldözze az edomita Heródes utódait a trónról, és visszahozza a dávidi aranykort. Jézus Isten örök tervének részeként érkezett, lett emberré, és halt meg értünk a kereszten. Ez pedig soha nem politikai terv volt, hanem a megváltás nagy művének beteljesítése.

Jézus király, ám trónja az idők kezdete óta a mennyben, az Atya Isten jobbán áll. Annak a birodalomnak, melynek Jézus a királya, így hangzik a neve: Isten országa. Ez az ország pedig kö-

zöttünk van és bennünk van. Olyan ország, melynek léte és lényegére az emberi birodalmak és hatalmak semmiféle befolyással és hatással nincsenek. Ez az ország, az Isten országa, nem más, mint a Mennyek országának kinyúlása az emberi világra. S Jézus, mint az Isten tökéletes és örök királya, innen irányítja az egész világ életét.

Jézusnak ez a királyi uralma pedig nincs időhöz kötve: örök. Isten rá nézve teremtette a világmindenséget már az idők kezdetén. Az Isten országának királyaként tette le életét értünk a Golgotán, nagypénteken. Mint győzelmest király támadt fel harmadnapon, s emelkedett negyven nappal később a mennyei dicsőségébe. És mai is Ő a világ királya.

Ez az uralom pedig nem függ attól, hogy mi mit gondolunk róla. Ha hiszünk, ha nem, ha imádjuk, ha nem, Ő a világ Ura, Királya, „és uralmának nem lesz vége a Dávid trónján”.

Nagyhét küszöbén állunk. Látjuk magunk előtt a virágvasárnap királyt, az értünk szenvedő, s aztán dicsőségesen feltámadó Krisztust. Mindezek Isten nagyságáról és dicsőségéről, szeretetéről és kegyelméről beszélnek hozzánk. Jézus dicsősége, hatalma nem csorbul, amikor az ostoba és csupán önmagában bízó ember tagadja őt. Hitetlenségünk nem Őt gyengíti, hanem bennünket.

Ő ma is hív, minket, akik ünnepeljük őt. Mint az egész világ királya hívja azokat is, akik tagadják uralmát. Hív, hogy tudjunk egy szívvel és szájjal hozsánát kiáltani, és engedni, hogy mint győzelmest Király, a mi szívünk és életünk felett is átvegye a hatalmat.

Sugár Tamás

MÉG ITT IS

„Még itt is!”
Olvasandó: Zsoltárok 54
Amikor a zsolnárt elolvastam, a Himmusz egyik sora jutott eszembe: „Bújt az üldözött, s felé kard nyúlt barlangjában.” E zsolnárt hullámhossza ott találkozik a Himmuszéval, hogy mindkettő kifejezi azt az állapotot, amikor elbújni sem lehet. A visszahúzóóra, visszavonulóra itt is, ott is rátalálnak. Dávid egy ilyen élethelyzetben fogalmazza meg imádságát, ami valami ilyesmít sugall: „Hát már itt sem lehet nyugalmam?” Ismerős érzés? Ismerős hangulat? Jó lenne eltűnni, elbújni, kivonni magam a forgalomból, hogy ne találjanak meg. Dávid üldözés elől szeretne eltűnni. Lehet, hogy minket nem ilyen értelemben üldöznek, de mégis mindenhol megtalálnak. Megtalálnak a gondok. Megtalálnak a családtagok, az otthoni, munkahelyi problémák. Utolérnek a rossz és felzaklató hírek. Hívó emberként hozzátehetjük: megtalálnak Isten ügyei, a gyülekezet, a szolgálat ügyei. Hová menekülhetek előlük? Általában azt mondjuk: haza! Bezárkózom az otthonomba, nem veszem fel a telefont, nem engedek be senkit, nem megyek sehova. Dávid is ezzel próbálkozik. Hazamegy. Zif pusztája Júda törzsi területén van, tehát végső soron Dávid „hazai vidéke”, sőt annak is a széle. Mintegy a „szoba legbelső sarka”. Hogy jut el ide? Úgy, hogy már mindent kipróbált: elhagyta a királyi udvart, Sámuelhez megy, onnan különböző városokba, területekre, még „külföldre” is (Gát, a filiszteus Ákis király városa). Barlang, Moáb földje Héret erdeje... Sorolhatjuk, de mindent ugyanaz történt: elérte az üldözést. Zif pusztája, a „szoba sarka”. Innen hova tovább? És ott is elhangzik: Itt lappang Dávid! Nem a 21. század emberének életérzése? Nem tudok elbújni, eltűnni a világ zaja elől. Mindenhol utolérnek. Megtalálnak, mert „térrében” vagyok, mert „bemérnek”, mert a telefon, az sms, az email stb. beküszik oda is, ahol jó lenne csak úgy „lappangani”. Ott is megtalál az „üldözött”: a főnök, a feladat, a nyugalmamat felkavaró világ. Kicsattan a felháborodás: „Még itt is?!...”
Ugyanakkor, ha végignézzük a zsolnárt, azt látjuk, hogy van egy kapcsolat, ami

elől nemhogy menekülne Dávid, de még külön keresi is! „Még itt is!” Ez az a kapcsolat, amit nem szabad leépítenie, megszüntetnie. „Isten” – mondja két egymást követő mondatban is. Még itt is – a nyugtalanságban, az üldözésben, a zaklatottságban is az egyetlen menedéket jelentő kapcsolat. Akkor „térrőnek” mindig lennie kell, hogy Isten megtaláljon engem, és én megtaláljam Isten. Ez még Zif pusztájában is működik, bár ott biztos nincs kiépítve átjáró-felerősítő adó. Ez a zsolnárt rávilágít arra, hogy Istenünk egyik legdrágább tulajdonsága a „Még itt is itt vagy!” Mózesnek az égő csipkebokorban, amikor már belenyugszik a menekült helyzetbe. Illésnek a pusztában, a patak mellett, amikor már elég mindenből és jobb lenne meghalni. Péternek a Genezáreti tónál, amikor a feltámadás csodája után is majdnem visszahátréptetné régi életébe (elmegegyek halászni). Isten ilyen „még itt is jelen vagy” Isten. A nemrégiben elhunyt Placid atya vallotta: a gulágon, a magánzárkában akadt a kezébe a gerendák rései közé szorított magyar nyelvű Újtestamentum... „Még itt is!” Számunkra a legszebb és legnagyobb biztatás, hogy akárhová kerülünk, akármennyire utolérnek „üldözöink”, Isten még ott is elér minket, és elérhetjük mi is Őt! Még ha a bűneink üldöznek is. Sőt: ha a halál üldöz is. „Ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy” –vallja a 139. zsolnárt. Ez a csodálatosan létrejövő és megerősítő Isten-kapcsolat, Isten-elérhetőség aztán azt jelenti, hogy a sarokba szorult ember hitvallásról hitvallásra lép előre, tágul a kör, már nem érzi magát üldözöttnek. „A te neved szabadulás.” „Isten segítöm.” Lelkem támogatója” – szó szerint életem megmentője. „Kész szívvel áldozom, áldom neved.” És a nagy változás: „Megpihentette szememet ellenségeimen”- azaz már nyugodt vagyok. Már nem zavarnak. Nem háborítanak fel. Nem akarok menekülni. Nem zavar, ha látom őket. Békességem van, mert Isten velem. „Még itt is!”

Gerecsei Zsolt

ÚJ TAVASZ ÚJ REMÉNYSÉG

A kicsiny Környei gyülekezet, az Úr Istenbe vetett hittel és reménységgel tekint az esztendőben elvégzendő feladatokra. Mi is nagyon vágyunk arra, hogy a több testvérünk gyülekezetének templomához hasonlóan, a mi kis templomunk is megújulhasson, megszépülhessen. Mivel nagyon kis létszámú gyülekezet vagyunk, saját erőnkől mindez továbbra is csak álom maradhatott volna. Azonban – Isten kegyelméből- Környe Község Önkormányzatában segítőkész szívekre találhattunk.

2013.- Új lelkipásztorunk érkezése óta, sok anyagi segítséget kaptunk tőlük. A tagyospusztai konferenciát a felszereléséhez, valamint a parókia felújításához is, sok anyagi és tárgyi segítséget kaptunk. Nagy örömünkre szolgált, hogy Nagy Péter nagytiszteletű urunk és Nagy Péterné született Heteyi Mónika tiszteletes asszony házasságkötésük után, e kedves halálakói lehetnek. Mindnyájan szeretettel vártuk a múlt év nyarán, hogy a kedves lelkész család gyarapodjon. 2016. július 27-én meg is érkezett a gyönyörű ikerpár, Nagy Péter és Nagy Dávid. Keresztelésük 2016. november 13-án történt a környei templomunkban. Imádságban hordozzuk a gyermekeket és szüleiket egyaránt.

Nagy feladat vár ránk az idej esztendőben, a templomfelújítási munkák miatt. Most már elengedhetetlen a belső teret a felszívódó talajvíztől mentesíteni, ezzel együtt pedig a villamoshálózat felújítását is elkészíteni. Ezután következhet a belső vakolás, meszelés felújítása. Padjaink is elég rossz állapotban vannak, pótlásukról gondoskodnunk kell.

Ebben a munkában is segítségünkre van Önkormányzatunk, mi pedig a Mindenható Isten kegyelmét és áldását kérjük minden tevékenységükre. Emellett továbbra is gyűjtjük az adományokat, és a jószívű adakozók segítségét ezúton is hálás szívvel köszönjük. Öszinte és igaz szívből köszönjük támogatásukat.

**Környei Református Missziói
Egyházközség presbitériuma**

GYEREKSAROK

Reformáció 500 és egy gyerekkori történet

„*Any, mondj egy gyerekkorit!*” Gyakran hangzik el ez a kérés nálunk az esti meseolvasás után. Azt jelenti ez a mondat, hogy anya, mondj egy történetet a gyerekkorodból, ami veled történt meg kiskorodban.

Minden felnőtt volt egyszer gyerek, nem igaz? Még nagy reformátoraink is, akik 500 évvel ezelőtt éltek és az egyház megújítására, vagyis megreformálására törekedtek. Nekik köszönhetjük, hogy van református és evangélikus egyház, hogy mindenki a saját nyelvén olvashatja a Bibliát és az istentiszteleten nem latinul, hanem mindenki a saját nyelvén imádkozhat és hallgathatja a prédikációt. *Am Luther, Zwingli, Kálvin és a többi hitújító is volt gyerek.* Nekik is vannak gyerekkori történeteik, csínytevéseik és olyan érdekes feljegyzéseik, amiket ma is megismerhetünk.

Most elindul sorozatunkban igyekszünk bemutatni azt, amit reformátor elődeink gyerekkoráról tudunk.

Luther Márton a mai Németország területén, Eislebenben született és itt is halt meg. Még ma is áll mindkét ház: az, amelyikben megszületett és az, amelyikben elhunyt. Mindkét épület ennek a kis thüringiai városkának a nevezetességei. Luther 1483. november 11-én, Márton napján látta meg a napvilágot, ezért is nevezték el Mártonnak. Ma is áll az a templom, a Szent Péter és Pál székesegyház, ahol megkeresztelték. Édesapja dolgos bányász ember volt, Luder János. Nem elírás, ugyanis nagy reformátorunk fiatal korában változtatta meg a vezetéknevét Lutherra. Valószínűleg azért, hogy senki ne vezesse őt gazembernek, ugyanis a luder szó azt jelenti. Márton 8. gyermekként érkezett a családba és később született még egy testvére. Azért, hogy jobban tudjanak boldogulni, még kicsi volt, amikor Mansfeldbe költöztek és édes-

apjuk a rézbányában vállalt munkát. Hamarosan kohómester lett. Megbecsült és gazdag emberek lettek, a város legtekintélyesebb családjai közé tartoztak. Luther édesanyja, Luder Margit, természetesen mindeközben otthon volt, a gyerekekről és a neveletésükről gondoskodott. A kis Márton szerint nem csak apja, de anyja is szigorú ne-

velő volt. Mindent megtettek a gyerekek taníttatásáért.

Luthert már öt éves korában beírta édesapja a mansfeldi latin iskolába, ahol régi, középkori módszerekkel folyt az oktatás. A kis diákokba a szó szoros értelmében beleverték a latint, az írást és az olvasást. Jaj, szegény kisdiaokok! Luther későbbi visszaemlékezéseiben csak "számáristállónak" és "ördögiskolának" nevezte ezt a helyet. 1497-ben szülei Magdeburgba küldték a szerzetesek közé, akik igényesebbek és barátságosabbak voltak. Hamarosan azonban Eisenachban folytatta tanulmányait, ahol az ottani rokonaiknál lakhatott.

A család jó anyagi helyzete megengedte, hogy Luther 1501-ben az Erfurti egyetemen tanulhasson tovább és beválthassa szülei álmát, hogy jó hírű jogász és úriember váljék belőle. Márton azonban jobban érdekelték Isten dolgai, mint a száraz törvények, ezért abba hagyta jogi tanulmányait és papnak tanult, sőt hamarosan ágoston rendi

szertesz lett.

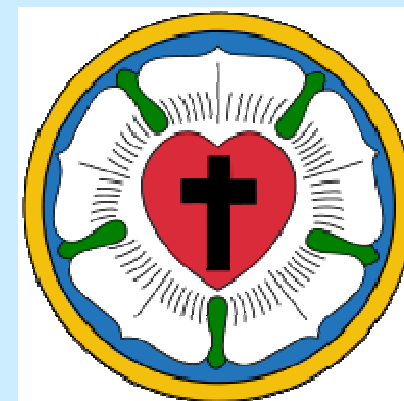
Egyik nyári este elindult vissza az egyetemre gyalog, otthonról Erfurtba. Néhány óra járás volt az egész. Egy hatalmas vihar kerekedett. Csapkodott az eső mindenfelől, villámlott, dörgött. Egyszer csak Luther közvetlen közelében a földre csapott egy villám. Nagyon félt. A légnymástól a földhöz vágódott és így imádkozott a bányászok védőszentjéhez:

„Szent Anna, segíts meg! Ha élni hagyysz, szerzetes leszek!” Megígérte Istennek, hogy ha túléli a vihart, akkor neki szenteli életét. Így is lett, 1505. július 17-én szerzetesi fogadalmat tett. Két évvel később pedig pappá szentelték.

Így indult tehát Luther Márton élete egy igazi nagy családban. A nehéz és sok tanulás ellenére Luther vidám diák volt és mindig lebegett valami cél előtte.

Azt kívánom nektek, hogy ti is szánjátok oda az időtöket és az

energiátokat a tanulásra, hogy minél több ismeret megmaradjon bennetek. Közben pedig Isten mutat majd olyan célt, amiért érdemes küzdeni és amihez szükség van arra a tudásra, amit most tanulhattok meg az általános iskolában!

Legyen biztatás számotokra is Luther jelmondata: „**Az igaz ember pedig hitből fog élni.**” (Róm 1,17)

Szeretettel: Barta Lívía

REFO500 - GYALOGTÚRA ÉS FUTÓVERSENY

A reformáció elindulásának 500 éves évfordulóján emléktúrákkal szeretnénk tisztelni azok előtt a gályarab prédikátorok előtt, akiket a pozsonyi vértörvényesség elé beidéztek, majd gályarabságba hurcoltak, sok-sok szenvedést, áldozatot hozva hitükért, egyházunkért, a Krisztus evangéliumáért.

A Tatai Református Egyházmegyében 5 gyülekezet (Ács, Szöny, Császár, Szend, Kocs) lelkesen szüveget gályarabságot. A reformáció fél évezredes évfordulója alkalmából 2, egyenként 15-15 km-es túra keretében szeretnénk a gyülekezeteket, s a gályarab prédikátorok emlékhelyeit felkeresni.

Az első emléktúra időpontja: május 6., szombat. Rajt: ácsi református templom előtt (Ács, Fő u. 71) Cél: szönyi református templom (Komárom-Szőny, Kossuth u. 66.)Táv: kb. 15 km.

Előnevezés április 20-ig lehetséges, az alábbi email címen:

bakaj@gmail.com, vagy az alábbi telefonszámon: **06-30-200-9393**, melyben kérjük feltüntetni a nevező nevét, címét, elérhetőségét. Az előnevezettek részvételi díja 500.-Ft, melyet a helyszínen, a rajtnál kérünk befizetni. A helyszíni nevezés díja: 1000.-Ft. Nevezni, illetve regisztrálni a rajtnál reggel 8-tól 10-ig lehet.

A távot gyalogolva, futva, nordic walkinggal, és kerékpárral is lehet teljesíteni. (A kerékpárosok figyelmét felhívjuk arra, hogy a vasúti felüljáróknál a kerékpárt lépcsőkön kell felvinni!) A túra útvonala a forgalmas utakat kikerülve, nagyrészt kijelölt túraútvonalon, a Duna-menti kerékpárúton, csodálatos környezetben halad. Minden résztvevőnek a rajtnál térképet biztosítunk. Szintidő nincs, de az ácsi elindulást úgy kell időzíteni, hogy a szönyi célállomás délután 3-kor zár.

A nevezési díj tartalmazza:

- a szönyi célállomástól az ácsi rajtig történő visszaszállítás költségét;
- emléklapot;
- frissítést a Monostori-erődnél és a célban;
- térképet.

A második emléktúra időpontja előreláthatólag szeptember 16. szombat. Ez Császáról indul, és Szend érintésével Kocsra érkezik. Ennek részleteiről később fogunk tájékoztatást adni.

A túrákról érdeklődni lehet az alábbi telefonszámon: 06-30-446-2118.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A szervezők nevében Darányiné Csonka Valéria lp., Lábatlan

LELKÉSZBEIKTATÁS ZALAEGERSZEGEN

Március utolsó szombatján egy maroknyi csapat indult el Rédéről Zalaegerszegre, hogy részt vegyen Hodánics Péter Csaba és Hodánics Biró Tünde lelkipásztorok beiktatásán.

A lelkipásztorasszony Rédéről származik, szülői háza közelebb van a templomhoz, mint a parókia. Talán ezért is van, hogy élete kisgyerek korától kezdve összenőtt a református gyülekezettel.

Új szolgálati helyükre szeptemberben kerültek, ám hivatalukba való ünnepélyes beiktatásra most került sor.

ELCSENDESEDÉS, KIKAPCSOLÓDÁS, KÖZÖSSÉG, SZÁLLÁS...

és még számos élmény várja a *Tagyospusztai Vitéz Dinnyés Zsigmond Református Konferenciaterületre érkezőket.*

Szeretettel hívunk és várunk családokat, baráti közösségeket, táborozni vágyó gyermek-, ifjúsági-, vagy éppen felnőtt csoportokat.

Helyszín: Környe, Nagytagyospuszta

Férőhely: 30 fő, illetve a nevelői szobában 2 fő + sátorozási lehetőség az udvarban

További információért bátran fordulhatnak a lelkipásztorokhoz telefonon:

Nagy Péter: 06 30 529 2841

Nagy Péterné: 06 30 388 0912

Az igehirdetés szolgálatát Steinbach József végezte, Szakáll Péter esperes úr lekiót olvasott és imádkozott, Köntös László főjegyző úr pedig a kéréseinket foglalta össze könyörgő imádságban.

A lelkipásztorok Isten Igéjével áldották meg a fiatal lelkész házaspárt.

Ezután köszöntések következtek egyházközségek és világi vezetők részéről. az istentiszteleti alkalom után fogadáson vettünk részt a közeli Palatinus étteremben, ahol lehetőség nyílt beszélgetésre és személyes gratulációra is.

HIT ÉS... REFORMÁCIÓ 500

Természetesen idén a reformáció jegyében szerveztük meg szokásos előadás sorozatunkat. Ezért talán meglepő, hogy az előadók között volt az új rédei római katolikus plébános, Aradi László is. Az ő meghívásának apropóját az adta, hogy 2 évig ösztöndíjas diák volt Rómában és így személyes tapasztalatai alapján mutatta be számunkra az örök város ókori és mai arcukat. Élvezetes és humorral fűszerezett előadása egyfajta tájékozódási pont volt a reformáció elindulásával kapcsolatban. Bemutatta számunkra a Vatikánt, a pápával és bíborosokkal való találkozásait is.

A további estéken szerettük volna bemutatni, hogy mit tanulhatunk reformátor elődeinktől, mint Husz, Zwingli és Kálvin. Mit jelentenek a református gyökerek egy festő életében és milyen példát adnak elénk a reformáció nagy asszonyai, mint Bora Katalin és Lorántffy Zsuzsanna.

Az első előadást Horváth Mariann, oroszlan-ki-ömlődi segédlelkész tartotta, aki Csók István munkásságát mutatta be számunkra. Ő az a festő, aki 1890-ben az Úrvacsora című festményével a párizsi világiállítás első díjasa lett. Ugyanekkor készült el az Eiffel torony is, amit ugyancsak első díjaztak. Csók István egy dunántúli kis faluból, Sáregresről indult el világot látni és festészetet tanulni. Megjárta Pest, München és Párizs művészeti iskoláit. Nagy szerencséje volt, hogy édesapja mindvégig támogatta anyagilag tanulmányait. Hosszú élete alatt -hisz majdnem száz esztendeig élt- Csók Istvánnak az is megadatott, hogy még életében elismerjék. Kétszer kapta meg a Kossuth díjat. Képeiről sugárzik az életöröm és természetszeretet. Megrendelésekből és festményei eladásából fényűző lakást tartott fent Pesten és el tudta kényeztetni egyetlen gyermekét, „Züüt”. Életművének legszínesebb és legbensőségesebb képsorozata a Züü-ciklus. Kislányának csaknem az egész gyerekkorát megfestette. Egy alkalommal, amikor Münchenből hazalátogatott, Csók Istvánt mélyen megragadta a kis fehér falú református templomban zajlott úrvacsorás istentisztelet. Ezen az alkalmon az ő családja adta az úrvacsorai jegyeket. Az egresi parasztlányok arca valójában müncheni modellek, de a helyszín, a ruhák mind eredetiek. Annak ellenére, hogy ezt a képet Magyar-

országon nemtetszéssel fogadták, Párizsban nagy sikert aratott és világhírnevet hozott számára.

A második előadás során az olasz kultúrával és Róma nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Kitekintettünk katolikus gyökereinkre. A végén még egy olasz receptet is kaptunk, hogy kipróbálhassuk az igazi spagettit.

A harmadik szerda estén Barta Livia és dr. Barta Zsolt vetített képes beszámolót tartott a tatai egyházmegye lelkészeinek szervezett svájci utazásról, mely során reformációi emlékhelyeket kerestünk fel. Az 5 napos utazás, amelyre 2016 szeptemberében került sor, első állomása mégis a németországi Konstanz volt, ahol megtaláltuk azt az emlékkövet, amely Husz János máglyájának helyét jelöli. Az egykori cseh előreformátort, aki elsőként engedte meg a két szín alatti áldozást, vagyis a kenyér és bor vételét is a köznépi számára, pápai kiközösítéssel sújtották és az ítéletet azonnal végrehajtották rajta, hiába érkezett Luxemburgi Zsigmond védelmi levelével a konstanzi zsinatra.

A következő napot Zürichben és környékén töltöttük. Ellátogattunk a Rajna legnagyobb vízéséhez Schaffhausenbe, ahol a vízésés feletti Laufen kastélyban található az a kápolna, amelyben Zwingli működött egy ideig. Zürich belvárosának nevezetességeit bejárva a Grossmünster előtt találkoztunk az ottani protestáns gyülekezet egyik presbiterével, aki bevezetett minket az ottani magyarok mindennapjaiba és gyülekezeti életébe. Megmutatta a Grossmünster oldalán található táblát, mely a gályarabok emlékének állít emléket, a tóparton pedig az 56-os kopjafát, ahol elénekeltük a magyar himnuszt. Másnap tettünk egy pár órás

megállót Svájc fővárosában, Bernben, majd libegőzéssel zártuk a napot, amikor is madártávlatból csodálhattuk meg Genf városát egy közeli franciaországi hegy tetejéről. Ezután egy egész napot töltöttünk Genfben, ahol szintén voltak idegenvezetőink két ott élő magyar és egy ösztöndíjas diáklány személyében. A reformáció emlékműve előtt végigsétálva, megálltunk Bocskai szobra előtt és meghallgattuk Illyés Gyula híres versét Boross Géza lelkész testvérünk előadásában. (A reformáció genfi emlékműve előtt) A legfelemelőbb élmény mégis a Szent Péter katedrálisban eltöltött idő volt. Kálvin templomában elénekeltük az összes zsoltárt, ami csak eszünkbe jutott, csaknem egy órán keresztül. Természetesen megnéztük a Reformáció Múzeumát is, ami a közelben áll. Az utolsó nap fárasztó utazással telt, amely során felüldülést jelentett a Sankt Gallen-i városnézés.

Az utolsó szerda esti előadásra nőnapon került sor a reformáció két nagy asszonyáról, Luther Márton feleségéről és Lorántffy Zsuzsannáról. Mindketten férjeik hűséges támogatói és a reformáció nagy pártfogói voltak. Dr. Millisits Máté, művelődés történész Budapestről érkezett hozzánk, hogy bemutassa számunkra ennek a két asszonynak az életét. Bora Katalin igazi, odaadó lelkészfeleség volt, aki életvidámságával nemcsak a háztartást vezette, a gyerekeket nevelte, hanem részt vett az asztali beszélgetésekben is, férjének lelkes rajongója és mindenben társa volt. Lorántffy Zsuzsanna pedig a 17. század egyik legviharosabb időszakában odaadóan támogatta a reformátusság ügyét. Kétszer is félárva maradt, hisz édesanyja és nevelőnője is meghalt, amikor ő még gyermek volt. Őt gyermek édesanyjaként még sok fiatal lányt segített a boldogulásban, tanította őket háztartásvezetésre, főzésre és kézimunkára. Legfőbb olvasmánya Biblia volt, szelíd és puritán életet élt.

Ezek az esték, hiszem, hogy megerősítették minden jelenlétben, hogy 500 év elteltével is a reformáció büszke örökösei lehetünk. A reformáció bennünk él tovább! Reformátor nagyjaink hitéből és örökségéből ma is meríthetünk bátorságot és kitartást.

Barta Livia, Réde

A REFORMÁCIÓ ÚTJÁN KÖZÖSEN

Bokodon a művelődési házban 2017. március 11-én péntek este a **reformációi előadásorozat** első alkalmára került sor a Bokodi Evangélikus Egyház szervezésében.

A *közösen* szócéska a címben azt jelenti, hogy a rendezvény ökumenikus, amelyen szívesen látják a település más

vallású tagjait is (Bokodon évszázadok alatt alakult ki ez a hagyomány). A három felekezet lelkészei 1945 előtt az előjáróság tagjai voltak, bíró választásoknál érvényesült a rotáció, sőt a termelőszoövetkezet vezetésében az elnök választásában is szempont volt.

A kezdés időpontjára megtelt a művelődési ház nagyterme.

A hallgatóság részéről, nagy figyelemmel kísért előadáson, Szemerey János a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke, a reformációról, annak kiváltó okairól, ezen belül is a dunántúli evangélikusság 500 éves történetéről szólt. Vázolta a protestánsok megélt szenvedéseit hitükért, az ellenreformáció idején, a gályarab prédikátorok sorsát, az üldöztetéseket, megemlégtette a soproni híveket, hogy

egy időszakban, egy lakóház udvarán tarthatták meg az istentiszteletet.

A rendezvényen Kósa Gergely helyi evangélikus lelkész köszöntötte az egybegyűlteket, majd Kovács Tamás református lelkész tartott rövid áhítatot. Jelen volt Ambrózy Tamás római katolikus plébános.

Az előadáson felcsendültek: *Erős vár a mi Istenünk* (József Attila féle fordításban), *Szeret az Isten és Mind adjatok hálát az Istennek* kezdetű énekek örökbecsű dallamai, amelyet a nagyon lelkes helyi evangélikus kórus adott elő.

Az előadást szeretetvendégség követte. Élményekben gazdag volt az este. Köszönet és tisztelet a szervezőknek!

Szücs János

REFORMÁCIÓ 500

„5 évszázad 5 órában”

A reformáció 500 éves évfordulóján számtalan megemlékezési módot találhatunk. Az ácsi gyülekezet és a városi Bartók Béla Művelődési Ház és Könyvtár közös programja az az előadás-sorozat, amely kilép a szorosán vett gyülekezeti keretek közül. A városi könyvtárban havonta egy alkalommal az elmúlt öt évszázadról beszélünk-évszázadonként egy órában. Ennek célja az, hogy minél többen megismerkedhessenek a reformációval, a reformáció egyházaival, és természetesen a témához kötődően a helyi eseményekkel, a helyi gyülekezet történetével. Első alkalommal, februárban, a 16. századot tekintettük át. Luther, Zwingli, Kálvin alakja után a magyarországi eseményekről, személyekről beszéltünk, képekkel illusztrálva. Március 22-én, a folytatásban a 17. század került figyelmünk középpontjába. A zoltárfordító Szenczi Molnár Albert, a neves pedagógusok: Comenius és Apáczai Csere János mellett a református erdélyi fejedelmekről, és a gályarabok megrendítő sorsáról volt szó többek között. Az előadások nem egyháztörté-

neti szálon futnak csupán, hanem igyekeznek kitekinteni a kor műveltségi, kulturális állapotára. Rámutatva, hogy mit és hogyan köszönhet az általános magyar kultúra a reformációnak. A nemzeti nyelvű dicséret, zoltárfordítások, színpadi művek, nyelvtanok, füveskönyvek, tankönyvek széles skálája mutatja ezt az általánosabban ismert bibliafordítás és prédikációs iro-

nyait, vagy a gyülekezet 1644-es úrvacsorai kelyhéit is. A népes hallgatóság között nemcsak a gyülekezet tagjai foglaltak helyet, hanem a város lakossága közül is sokan jöttek. A 18. század kapcsán majd a csendes ellenreformáció próbatételei és a Türelmi rendelet utáni újjáéledés lesz a téma. A 19. századot mint az ún. „aranykort” fogjuk átnézni. Terveink szerint júniusban fejezzük be a sorozatot, amikor az „eleven történelem” testközeléből nézünk vissza a 20. századra. A sorozat természetesen csak egy része a gyülekezeti ünneplésnek, amelyben van igehirdetés-sorozat a reformáció testvéregyházainak és a gyülekezethez egykor kötődő egyházi intézmények igehirdetőinek bevonásával, tematikus kirándulás, kiadvány a gyülekezetből indult lelkészokről, ácsi és innen elszármazott reformátusok találkozója, testvérgyülekezeti talál-

kozó stb. A programok egy része –mint az előadás-sorozat is- igyekszik kilépni a „templom falai közül”, megszólítani, megkeresni testvéreinket, városunk lakosságát.

Gerecsei Zsolt

BIBLIAVASÁRNAP DADON

Részletek egy Biblia képzelt naplójából

Január 20.

Nyugodt hetem volt. Újév első estéjén gazdám szokása szerint belémlapozott, olvasgatott innen-onnan, — de azóta kézbe se vett.

Február 16.

Ma takarítás volt. A többi könyvvel együtt engem is leporoltak, aztán viszsze-rültem megszokott helyemre, a könyvespolcra.

Március 24.

Reggeli után a gazdám a kezébe vett. Néhány helyet kikeresett belőlem. Aztán a zsebébe tett és elvitt az istentiszteletre.

Május 8.

Ma keményen dolgoztunk. Gazdám bízta meg azzal, hogy vezessen be a gyülekezetben egy bibliaórát és izgatottan készült erre. Ide-oda lapozgatott bennem, nyugtalanul. Többnyire nem találta meg a keresett verseket, — pedig azok a helyükön voltak.

Június 1.

Ma valaki kinyitott és egy négylevelű lóherét helyezett el a lapjaim között. Hallottam, amint mondja: itt majd szépen leprélelődik.

Június 29.

Előkerültek a bőröndök. A ruhákkal együtt engem is betettek az egyik táskába. Úgy néz ki, hogy nyaralni megyünk!

Július 10.

Én még mindig a táskában vagyok, pedig mellőlem már mindent kipakoltak. Azt se tudom, hol nyaralunk!

Július 15.

Ismét a régi helyemre kerültem, a polcra. Elég strapás volt az utazás, nagy szorosságban voltam a többi holmival együtt. Fogalmam sincs, miért vittek el engem is a nyaralásra, ha egyszer se nyitottak ki ott.

Augusztus 10.

Ma megint belémlapoztak. Meghalt a gazdám barátjának a papája. Vigasztaló levelet írt. Ehhez kellett neki belőlem néhány vigasztaló ige. Nagy nehezen talált is.

Augusztus 30.

Újra nagytakarítás. Megint leporoltak, s aztán visszatettek helyemre a polcra. Stb., stb.

Kérdés: Lehetne ez a te Bibliád naplója is?

(Te taníts engem! – 124. old)

Azért, hogy ez ránk ne vonatkozzon, ezért igyekeztünk minél több formában felhívni a figyelmet arra, hogy a Biblia nem csak egy könyv a sok közül, amit illik ismerni a ma emberének, hanem AZ ÉLET KÖNYVE, amelyik élni tanít...

Az istentiszteleten erről szóló éneket tanultunk, a lekiót közösen olvastuk, majd a gyermekek egy külön teremben interaktív formában ismerkedhettek meg mélyebben a Biblia világával. A gyülekezeti teremben kiállítás nyílt „Találkozás a Bibliával” címmel, ahol a gyermekek rajzban elkészített üzenetei gondolkodtatták el a látogatókat.

Kovácsné Gombos Tímea

Nagypénteken

Nagy küzdelem volt, önfeláldozás. Szó kevés erre, csak hitvány vonás. Inkább a felmorajló elemek jelezték itt lent, milyen végzet ez, és átvették a rögök a nyílást, továbbvitték a fájdalom nyílát. Az Isten állt a nagy csillag lesen, és lenyúló kezén szent szerelem. A pokol nyúszult: jaj, ki jött ide? Milyen erő, mely köröm szövi be? Milyen sóhaj, mely nem halhat belém? Csak érintett, de mégsem az enyém. Fénylő, gyúlt szemén az emberiség, milyen melegség, Jézus arca néz. A fájdalom bevonta balzsamát, de szögekkel általvert karja tárt. És szelídül a rém, a zord halál, köreinek ma Jézus vont határt.

Írta Öllös Mór Ászáron, 1971. április 9-én, Nagypénteken.

AZ IGE KÖZÖSSÉGÉBEN

Március 19-én vendég igehirdető szolgált az ácsi gyülekezetben. A reformáció emlékévének kapcsán alkalomszerűen hívunk igehirdetőket, hogy az ige közösségében találjunk egymásra. Tervebe vettük a reformáció testvéregyházainak meghívását (evangélikus, baptista). Várjuk olyan intézmények, egyháztettek szolgálattevőit is, amelyekkel egykor kapcsolata volt vagy ma van a gyülekezetnek (debreceni, pápai teológia, aranyosi és olaszteki testvérgyülekezet stb.) Legutóbb Mézáros Sándor komáromi baptista lelkipásztor szolgált nálunk a vasárnap délelőtti istentiszteleten. Ő gondolja az ácsi baptista testvéreket is. Igihirdetésében az Efézusi levél alapján az üdvösség munkálásáról szólt, amit nagy élvezettel hallgatott a gyülekezet. Családja is elkísérte, fia, Bence trombitaszóolóval szolgált az istentisztelet elején.